

N.F.S. Grundtvig “Den himmelske Taler”

Offentliggjort første gang i *Grundtvigs Værker* version 1.16, november 2020

Denne pdf er en læseversion af værket uden kommentarer. Værket findes digitalt med punktkommentarer, indledning, tekstredegørelse og faksimiler på www.grundtvigsværker.dk

Tekstkilder

A *Førstetrykket*, 1841 (SJ: 711)

Andre udgaver

VU *Værker i Udvalg* 10

GSV *Grundtvigs Sang-Værk* 2, nr. 75

Teksten er etableret af Else Riisager

Punktkommentarer, indledning og tekstredegørelse er skrevet af Else Riisager, redigeret af Krista Stinne Greve Rasmussen og Vanja Thaulow

Tilsyn ved punktkommentarer og indledning cand.theol., adj. professor (i dansk salme- og kirkehistorie) Jørgen Kjærgaard

PDF ved Kim Steen Ravn

Copyright: *Grundtvigs Værker* 2024

[A:161]

Den himmelske Taler.

1 **[VU:88|GSV:238]** Seer du Ham paa Fiskerbaaden!

Det er *Jesus*, Gud og Mand,
Sandheden det er og Naaden,
Livets Lys i Dødens Land;
[GSV:232] For Ham sjunge Englehære:
Lov og Tak og evig Ære!

2 **[VU:89]** Seer du Ham med Skabermagten

Hos en fattig Mand ombord!
Seer du Ham i Tjenerdragten!
Hører du Hans Guddomsord!
De kan Hjerter sødt husvale,
Liv og Aand er al Hans Tale.

- 3 Seer du hist den Folkevrimmel!
Stort og Smaat i Tusindtal
Lytter under aaben Himmel
Til det klare Tonefald;
Himmeriges Klokker kime:
Nu er Salighedens Time.
- 4 Herren tier, Alle sukke,
Himlens Porte, nys paa Klem,
Sig med Herrens Læber lukke,
Støvet til sig selv kom hjem;
Simon Fisker, som saa ofte,
Grædefærdig sad paa Tofte.
- 5 |A:162 Herren fra den store Skare
Vender sig, som Fjeren let,
Siger: *Simon!* nu du fare
Ud paa Dybet til en Dræt!
Fulgt har du min Tales Bølger,
Nu til Gjengjæld dig jeg følger.
- 6 |GSV:239 Hør, hvad *Simon* har at melde:
Slidt vi har forgjæves kun,
Kjære Mester! fra i Kvelde
Til den lyse Morgenstund;
Dog (læg Mærke til Guds barnet!)
Paa dit Ord jeg kaster Garnet.
- 7 |GSV:233 Hører du, hvor *Simon* stønner,
Raaber høit om Hjælp i Hast?
|VU:90 Kommer, *Zebedæi* Sønner!
Under Vægten Garnet brast;
Hid med eders Baad I lægge!
Her er Ladning til os Begge.
- 8 Seer du nu, hvor *Simon* blegner,
Mærker, hvem han har ombord!
Seer du, hvor i Knæ han segner!
Hører du hans kvalte Ord:
Herre! see, du bort dig skynder
Fra mig arme, grove Synder!
- 9 Klart det maa sig her stadfæste,
Synden os har skilt fra Gud,
Vil som Broder Han os gjæste,

Bedes ei Han ind men ud;
I Hans Selskab, Engles Glæde,
Bitterlig maa Synden græde.

10 |A:163 Seer du, sandt er Herrens Rygte!

Mild er Han og iegod,
Siger himmelsk: ei du frygte!
Simon smiler, fatter Mod,
Kjender glad Guds Søn paa Freden,
Næste sin paa Miskundheden.

11 |GSV:240 Saa endnu paa Jorden findes

Jesus Christus, Gud og Mand,
Hvor hans Ord og Gjerning mindes,
Hvor Hans *Daab* er *Livets Vand*,
Hvor Hans Aand til Pagten svarer
Og i Kraft sig aabenbarer.

12 Som vor Moders Søn Han tager

Deel i al vor Nød og Trang,
Hører mild paa vore Klager,
Læmper efter os sin Gang,
Takker os, naar i vor Hytte
Vi Ham bænke, til Ham lytte.

13 I Gud-Faders Navn han taler

Stærke Ord, som evig staae;
Engle gjør hvad Han befaler,
Knuste Hjerter roligt slaae,
Storme tie, naar Han blinker,
Øine tindre, naar Han vinker!

14 Lytter, alle Hjerter fromme,

Som har Kjærligheden kjær!
Frygter ei for Vredens Domme!
Naaden er med Jesus nær,
Himmeriges Klokker kime:
Nu er Salighedens Time!

N. F. S. Grundtvig.
